

KOREAN

YSTÄVÄT

1/2014

Suomi-Korea-seuran julkaisu

Suomi-Korea-seura
toivottaa jäsenilleen
Hyvää uutta vuotta 2014!

KDKT – mielenkiintoinen matkailumaa

Yksi Suomi-Korea-seuran keskeisistä toimintamuodoista on jäsenmatkojen järjestäminen Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Matkoja ei kuitenkaan viime vuosina ole saatu järjestettyä kysyntää vastaavasti vuosittain lähinnä mahdollisten matkanvetäjien kiireiden vuoksi.

Vuoden 2013 syksyllä järjestettiin kuitenkin pienryhmämatka Koreaan. Mukana oli yhteensä seitsemän henkilöä. Vaikka matka-ajankohtaa jouduttiin siirtämään kaksi kertaa ja vaikka ryhmän koko supistui puoleen seurasta johtumattomista syistä, oli matka erittäin onnistunut. Samalla konseptilla matkoja voidaan järjestää seuraavinakin vuosina.

Vuoden 2014 syksyille on suunniteltu liikemiesvaltuuskunnan matkaa Korean teollisuusmes-

suille, mutta vuoden 2015 keväällä saattaisi olla seuraavan ”normaalin” jäsenmatkan vuoro. Mikäli kiinnostaa, niin laita sähköpostia allekirjoittaneelle.

Suomalaisista matkatoimistoista Korean matkoja järjestävät ainakin Olympia ja Traveler. Lisäksi brittiläinen Koryo Tours järjestää monipuolisesti matkoja KDKT:aan. Vuoden 2014 ohjelmassa näyttää olevan mm. junamatka halki Korean, patikointimatka vuoristossa ym.

Mukavaa vuotta 2014 kaikille jäsenille.

Juha Kieksi
Päätoimittaja

Suomi-Korea-seura ry

Suomi-Korea-seura ry. on puoluepoliittisesti riippumaton ystävyysseura, joka toimii Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan ystävyyden lujittamiseksi. Seuraan voi liittyä ottamalla yhteys seuran sihteeriin.

Seuran internetsivut

www.suomikorea.net

Seuran toimihenkilöt vuonna 2013

Puheenjohtaja Antti Siika-aho, puh. 040 833 5360, antti.siikaaho@gmail.com
Sihteeri Juha Kieksi, Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, puh. 045 671 3408, [juha.kieksi\(at\)saunalahti.fi](mailto:juha.kieksi(at)saunalahti.fi)

Alueelliset yhteyshenkilöt

Varsinais-Suomi, Juha Kieksi puh. 045 671 3408
Pirkanmaa, Antti Siika-Aho, puh 040 833 5360
Keski-Suomi, Reino Welling, puh. (014) 745 250
Pohjanmaa, Pentti Suksi, puh. (06) 316 7934
Pohjois-Suomi, Antti Siika-Aho, puh 040 833 5360

Korean ystävät -lehti

Korean ystävät -lehti on Suomi-Korea-seuran jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Päätoimittaja Juha Kieksi.

Aineiston määräajat:

2/2014 30.4.2014
3/2014 30.8.2014
4/2014 30.10.2014

Ilmoitushinnat:

1/1 sivu 100 euroa
Takakansi 125 euroa
1/2 sivu 75 euroa
1/4 sivu 50 euroa

Tekijänimin julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajiansa näkemyksiä. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita kirjoittajan suostumuksella.

ISSN 0359-9965

Luennointia ja urheiludiplomatiaa Pjongjangissa

Joseph Terwilliger

Suomi-Korea-Seuran jäsen, yhdysvaltalainen Joseph Terwilliger tapasi syksyllä NBA-tähti Dennis Rodmanin kanssa Korean johtajan Kim Jong Unin. Helsingin yliopistossa vierailevana professorina toimiva Joe kertoo oheisessa jutussa kokemuksistaan.

Kuten monet teistä tietävät, olen Suomessa pysyvästi asuva amerikkalainen. Olen opiskellut vuosia Pohjois-Korean kielimurretta ja rakentanut suhteita tuohon väärin ymmärrettyyn maahan. Viime heinäkuussa minulla oli mahdollisuus opettaa evoluutiogenetiikkaa vierailevan luennoitsijan statuksella Pjongjangin tiede- ja teknologiayliopistossa. Virallinen luentokieli oli englanti, mutta korean taitoni ansiosta minun ja oppilaiden välille syntyi huomattavasti syvällisempi ja aidompi yhteys.

Kesän aikana vietin oppilaiden kanssa jatkuvasti aikaa yhdessä luokassa, kahviloissa, kampuksella sekä esimerkiksi erilaisten vapaaehtoistöiden kuten pihansiivoustalkoiden merkeissä. Tavoitteeni

ni oli näyttää heille, että me amerikkalaiset olemme mukavia ja muille kulttuureille avoimia ihmisiä. Kesän aikana opimme toisistamme todella paljon!

Ironista kyllä, yliopisto itse on ulkokorealaisten, vahvasti evankelisluterilaisten vapaaehtoistyöntekijöiden ylläpitämä laitos. Olin sen ensimmäinen uskonnoton luennoitsija. Kampuksella työskenteli paljon myös pohjoiskorealaista henkilökuntaa.

Kesän aikana sain kulkea vapaasti Pjongjangissa ilman tulkkeja tai ”päälystakkeja”. Jutustelu paikallisten kanssa kävi luonnollisesti heidän kielellään. Tavalliset kaupat, yksityiset torit ja monet muut paikat rikastivat kuvaani Koreasta huomattavasti.

Mielenkiintoista oli havaita, mitä korealaiset ajattelivat Suomesta. Kertoessani asuvani Helsingissä, suurimmalle osalle tuli ensimmäisenä mieleen sanat Linus Torvalds, jääkiekko, Nokia ja sauna.

Ennen kesäistä luento-keikkaani minulla oli mahdollisuus tavata koripalloilija Dennis Rodman. Olin osallistunut hyväntekeväisyysshuutokauppaan ja sain näin mahdollisuuden pelata hänen kanssaan näytösluonteisen erän koripalloa. Rodman

Joe Terwilliger kättelee Kim Jong Unia.

Joe Terwillinger laulamassa karaokea Moranbong yhtyeen säestäessä.

oli saanut USA:ssa huonoa julkisuutta tavattuaan alkuvuodesta Korean johtajan Kim Jong Unin: tavoitteeni oli päästä kertomaan, että hänen urheilupainotteinen vierailunsa oli parasta mahdollista diplomatiaa.

Ottelumme jälkeen Rodmanin agentti otti yhteyttä ja pyysi minua auttamaan uuden Korean matkan järjestämisessä. Rodmanin oli määrä tavata uudestaan marsalkka Kim Jong Un ja teimme paljon töitä matkan pitämiseksi etukäteen tiedotusvälineiltä salassa. Autoin häntä monissa käytännön järjestelyissä.

Matkasimme hiljaisuudessa Pekingin kautta Pjongjangiin ja saavuimme Sunanin lentokentälle aamulla 3. syyskuuta. Vastassamme oli Korean dkt:n liikuntaministeri ja maan olympiakomitean johtaja. Meitä kohdeltiin kuin valtiovieraita ja majoitumme Pjongjangin keskustassa sijaitsevaan Koryo-hotelliin. Vip-huoneidemme erikoisuus olivat saunat, jotka olivat suomalaisen Metosin valmistamia!

Saapumistamme seuranneena päivänä meidät vietiin helikopterilla itärannikolla sijaitsevalle alueelle. Astuessamme ulos kopterista, itse marsalkka Kim Jong Un ja hänen puolisonsa Ri Sol Ju ottivat meidät vastaan lämpimästi syleillen. Seuraavien kolmen päivän ajan vietimme aikaa hänen kanssaan mukavassa ja ystävällisessä ilma-

piirissä. Seurassamme oli useita korkea-arvoisia poliitikkoja sekä entinen koripalloilija Ri Myong Hu (hän on peräti 235 cm pitkä). Kuuluisa Moranbong-yhtye esiintyi meille.

Marsalkka Kim oli lämminsydäminen ja erittäin huumorintajuinen isäntä, jonka seurassa saatoimme puhua vapautuneesti ja laskea hieman leikkiäkin.

Päätehtävämme Korean dkt:ssa oli edistää urheiludiplomatiaa ja siinä onnistuimme. Vierailumme tuloksena ensi tammikuussa Pjongjangissa järjestetään kaksi huipputason koripallo-ottelua. Toinen järjestetään marsalkka Kim Jong Unin syntymäpäivänä 8. tammikuuta ja 10. tammikuuta pidettävästä ottelusta vastaa irlantilainen painotalo Paddy Power. Rodman tulee vierailemaan piakkoin tiiminsä kanssa Pjongjangissa valitsemassa lupaavimmat korealaiset koripalloilijat kyseisiin otteluihin. Nämä tulevat pelaamaan sekajoukkueissa yhteensä 12 entisen yhdysvaltalaisen NBA-tähden kanssa.

Kaiken kaikkiaan kulunut vuosi niin Pjongjanissa kuin Rodmanin avustajanakin on ollut mahtava. Olen yksi kolmesta amerikkalaisesta, jotka ovat viettäneet aikaa Korean ylimmän johtajan marsalkka Kim Jong Unin kanssa. Vielä hetken aikaa sitten en olisi voinut kuvitellakaan jonain päivänä juovani tervetuliaismaljaa hänen kanssaan.

Kokemuksia Koreasta

Pekka Kotkasaari

Olen aina pitänyt 100-vuotissyntymäpäiviä erityisinä ja halunnut osallistua niihin. Vuonna 2012 oli Kim Il Sungin 100-vuotissyntymäpäiväjuhlat Pjongjangissa. Ystävyysseuralla oli tavoitteena lähettää delegaatio juhliin. Ilmoittauduin mukaan, mutta lähtijöiden pienen lukumäärän vuoksi matka peruuntui.

Netistä olin seurannut muiden pohjoismaiden Korea-seurojen toimintaa. Tanskan seuralla oli suuri, n. 30 hengen ryhmä, lähdössä. Olin seuramme johdon avulla yhteydessä Tanskaan ja minulle löytyi peruutuspaikka.

Lähdimme Kööpenhaminasta Pekingiin. Ryhmässä oli pari tuttua kasvoa, jotka olivat käyneet Suomessa seuran tapahtumien vieraina. Pohjoismainen yhteistyö sujui myös muiden pohjoismaisten ryhmien kanssa hyvin.

Tunnelma oli jännittävä. Korean uusi johtaja Kim Jong Un ei vielä ollut esiintynyt julkisuudessa puhujana. Satelliitti oli lähtövalmiina.

Yanggakdo-hotellissa aamulla katselin BBC:n uutisia Pjongjangista. Hississä aamupalalle mennessä ihmettelin vieressä seisovaa miestä, misähän olin tämän nähnyt. Hetken kuluttua tajusin, että tämä oli BBC:n uutisankkuri, joka raportoi

Pjongjangista. Aamupalat ja ruokailut olivat hotellin ravintolassa, jossa kansainväliset delegaatiot ruokailivat. Oli luontevaa istua eri pöytiin ja keskustella eri puolelta maailmaa tulleitten Korean ystävien kanssa.

Itsekin luulin, että maa olisi suljettu ja ettei siellä olisi turisteja. Tapasin kaupallisilla matkoilla olleita turisteja sekä Euroopasta että USA:sta. Erään ryhmän jäseniin tein vaikutuksen karaoke-esitykselläni koreaksi laulamalla Wipporan-kappaleella. He pitivät hienona, että eurooppalainen osaa koreaa.

Jaoin tämän kunnian ryhmässä olleiden kolmen suomalaisen nuoren miehen kanssa. Heidän kanssaan tuli ilmi, että ystävyysseuralaisilla oli mahdollisuus osallistua juhlatapahtumiin niiden keskipisteessä. Rahalla ei päässyt synttäreille.

Tiedonkulusta on arvosteltu Pohjois-Koreaa. Satelliittiraketin epäonnistuminen oli päivän uutinen. Korealaiset oppaat olivat tästä tietoisia jo ennen läntisiä tiedonvälittäjiä. Utelin heidän tunteuksiaan; epäonnistui, yritämme uudestaan.

Mansu-kukkulalla 13. huhtikuuta paljastettiin Kim Il Sungin vieressä oleva Kim Jong Il -patsas. Paikalla oli 300 000 osanottajaa. Kim Jong Un esiintyi tervehtien yleisöä. Suomalaisena yksinviihtyvänä 300 000 ihmistä on käsittämättömän paljon väkeä ja olla siellä kaiken keskellä oli mieleenpainuva kokemus. Taivaalle ammuttu ilotulitus oli näyttävä ja paukkujen riekaleet putosivat maahan kuin lumisade. Paikalla oli ulkomaalaisia TV-ryhmiä, jotka olivat halukkaita saamaan selville, mitä muista paikalla olijoista poikkeavan näköinen mies teki yleisön joukossa. Ujona en tahtonut ensin antaa lausuntoa, mutta hellyin kun toimittaja innolla kyseli. Los Angelesin TV-toimittaja kysyi, mitä teen siellä. Kerroin, että olen Suomen ja Korean ystävyysseuran edustaja ja haluan kehittää Suomen ja Korean kansojen välistä ystävyyttä. Oloani Pohjois-Koreassa kuvasin, että tunnen oloni hyvin turvalliseksi. En tiedä, tuliko minusta Amerikassa TV-julkkis.

Pohjoiskorealainen elokuva ja ooppera

Hannu Kautto

Kulttuurilla tarkoitettiin aluksi maanviljelyä, sitten kaikkea hengen viljelyä sekä myöhemmin tekniikan, talouden ja aineellisia tuotteita. Tässä käsitellen lähinnä kulttuurin osa-aluetta elokuva- ja oopperataidetta Korean demokraattisessa kansantasavallassa eli Pohjois-Koreassa.

Elokuva

Presidentti Kim Il Sung oli samaa mieltä Leninin kanssa: ”Elokuva on tärkein kaikista taiteista”. Korean jaon jälkeen Pohjois-Korean elokuvat monasti juurruttavat ilmaisukeinona hallituksen ideologiaa kansaan. Yleisenä aiheena ovat kansakunnan kärsimykset.

Elokuva Itsepuolustusjoukkojen jäsenen kohtalo (Fate of a Self-defence Corps Member) perustuu Kim Il Sungin romaaniin, jonka hän kirjoitti japanilaisten miehityksen vastaisen taistelun aikana. Sangen arvostettu elokuva Verimeri (The Sea of Blood 1969, myös ooppera) perustuu romaaniin, joka kertoo kuinka maanviljelijänä työskenteleväs-

tä naisesta tulee kansallinen sankaritar taistelussa japanilaisia vastaan.

Pohjois-Koreassa on runsaan puolen vuosisadan aikana valmistettu valtion tukemana tuhansia pitkiä elokuvia, dokumentteja, lasten elokuvia, animaatioita, tieteellisiä elokuvia ja televisioelokuvia. Nykyisin vuosittain tehdään yli 200 elokuvaa. Pyongyangin kansainvälinen filmifestivaali pidetään joka toinen vuosi.

Pohjois-Korean dokumenttielokuvan studio perustettiin 1946 ja elokuvastudio 1947, joka kattaa yli miljoonan neliömetrin alueen Pyongyangin esikaupungeissa. Sillä on tarvittavat voimavarat kuten nykyaikaiset sisästudiot, tallennushuoneet, leikkauslaitteet, puvustot jne.

Japanista vapautumisen ja Korean sodan välisenä aikana tehtiin mm. filmit Rakentamisemme (Our Construction 1946) ja Kotimaani (My Homeland 1949). Korean sodan aikana valmistuivat mm Oikeutettu sota (Righteous War 1950), Poikartisaanit (Boy Partisans 1951) ja Jälleen rintamalle (Against to the Front 1952).

Korean tieteen ja kasvatuksen elokuvastudio perustettiin 1953, joka käsittää lasten elokuvastu-

Pohjoiskorealaista elokuvaa Suomessa

Suomi-Korea-seura ja Ciné Kontula esittivät 2012 marraskuussa neljä suosittua pohjoiskorealaista elokuvaa. Niistä vanhin on Juna (On the Railway), jonka ohjasi Kim Song Gyo 1960. Korean sodassa USAn rintamalle jäänyt juna onnistutaan pelastamaan. Juna on pohjoiskorealaisten sotaelokuvien klassikko, joka perustuu tositapahtumiin. Siinä näkyy kiinalaisen ja neuvostoliittolaisen elokuvan perinne.

Hong Gil Dongin (Samuraininja) ohjasi 1986 Kim Kil In. Isoisä otti päähenkilön oppiinsa ja kasvattaa pojasta kamppailulajien mestarin. Gil Dong alkaa jakaa oikeutta feodaalisyhteisössä. Vanhaan korealaiseen tarinaan perustuvassa elokuvassa on myös rakkausjuonne. Filmiä esitettiin Itä-Euroopan sosialistisissa maissa ja se oli Suomessa videovuokraamolevityksessä nimellä Samuraininja.

Jo Kyun Soon ohjasi 1987 elokuvan Sinikello (A Broad Bellflower). Nuori nainen valitsee kaupunkiin haluavan rakastettunsa sijaan kotikylänsä, jota hän rakentaa, eli omistautuu yhteiskunnalle. Sinikello kuvaa tuhotun Korean jälleenrakennus-

ta 1950- ja 1960-luvuilla.

Sarjan uusimman elokuvan Koulutyttö päiväkirja (The Schoolgirl's Diary) on ohjannut 2006 Jang In Hak. Nuori tyttö haaveilee asuvansa kerrostalossa ja katkeroituu isälleen, joka työskentelee insinöörinä kaukaisella tehtaalla. Hän muuttuu teini-iässä itsekkästä työstä ymmärtämään yhteisön tarpeita. Elokuva esittää 2000-luvun Pohjois-Koreassa henkilökohtaisen elämän ja yhteisön vaatimusten välisen ristiriidan, jota katsoja voi pohtia.

Espo Ciné esitti 2013 elokuussa elokuvan Toveri Kim lähtee lentoon (Comrade Kim Goes Flying). Se valmistui 2012 pohjoiskorealaisena, belgialaisena ja englantilaisena yhteistyönä ohjaajinaan Kim Gwang Hun, Anja Daelemans ja Nicholas Bonner. Hiilikaivoksessa työskentelevä nuori nainen haaveilee sirkuksen trapetsitaiteilijan urasta. Kim saa siirron Pyongyangin rakennuspriikaatiin ja onnistuu erittäin päättäväisenä tavoitteessaan. Nähdään välähdyksiä sirkustaiteilijoiden ankarasta harjoittelusta. Elokuva on sangen romanttinen komedia, mutta ei imelä vaan pirteä.

dion sekä tieteen ja kasvatuksen. Korean huh-
tikuun 26 kansanarmeijan filmistudio perustettiin
1959.

Korean huhtikuun 26 lasten elokuvastudio pe-
rustettiin 1957. Se on tuottanut runsaasti animaa-
tioita sekä piirrettyjä että nukke-elokuvia. Niillä on
kasvattava luonne. Kyvykkäät ohjaajat, animaat-
torit, kolmiulotteisen kuvankäsittelyn kollektiivi ja
nykyaikaiset välineet ovat uudistaneet animaatiot
korkealle tasolle. Niitä tehdään yhteistyössä ul-
komaiden kanssa, joihin animaatioita tilataan, sa-
malla kun tehdään kotimaisia animaatioita.

Studio valmisti muun muassa Kim Il Sungin, Kim
Jong Ilin ja japaninvastaisen sankarin Kim Jong
Sukin kertomuksiin perustuvat animaatiot Kul-
taharkko ja maissikakku (Gold Ingot and Maize
Cake), Karhun kukkula ja kaniinin kukkula (Bear's
Hill and Rabbit's Hill) sekä Perhonen ja kukko
(Butterfly and Cock). Studio tuotti sarjat Orava ja
siili (Squirrel and Hedgehog), Poikakenraali (Boy
General) sekä Viisas supikoira (Clever Raggoon
Dog).

Tilattuja tuotantoja ovat muun muassa Ghandahar,
Jeppe ja Kolli (Pif and Hercule), Leijonaku-
ningas (Simba), Pocahontas ja Sandokan sekä
tieteisfiktioit Valovuodet (Light Years) ja Keisarinna
Chung (Empress Chung).

Pohjois-Korean 1970-luvun kuuluisin filmi on
Kukkaistyttö (The Flower Girl 1972, myös oop-
pera). Japanin vastainen taistelu (Anti-Japanese
Struggle) valmistui 1983. Aina työskennellen yh-
dessä kansan puolesta (Always Working Together
for the People) sai ensi-iltansa 1994.

Oopperataide

Laulut tehdään oopperaan kansan luomien ja
kehittämien säkeistöjen muotoon. Orkesterikap-
paleet sovitetaan säkeistöihin. Korean oopperas-
sa pangchang eli näyttämön ulkopuolinen laulu
samoin kuin tanssi antavat syvällisen ja moninai-
sen kuvauksen johtavien luonteiden eli päähen-
kilöiden sisäisestä maailmasta ja oopperan kehit-
tymisestä. Orkesteri soittaa Korean perinteisiä ja
länsimaisia soittimia. Pyörönäyttämön kolmiulot-
teinen näyttämötaide saadaan aikaan lavastein,
taustakulissein ja kuultokuvien, ja näkymät virtaa-
vat kolmiulotteiseen tapaan.

Vallankumouksellinen ooppera Verimeri (The
Sea of Blood) tuotettiin 1971, mutta sen on luonut
Kim Il Sung romaanissaan Japanin vastaisessa
taistelussa 1930-luvulla. Mieheensä ja poikansa
japanilaisille menettänyt talonpoikaisnainen he-
rää vallankumoukselliseen tietoisuuteen ja alkaa
taistella japanilaisia vastaan.

Vallankumousooppera Puolueen tosi tytär (A
True Daughter of the Party) luotiin 1971. Se antaa
vaikuttavan kuvauksen Korean kansanarmeijan
naissotilaasta, joka suoritti hänelle uskotun tehtä-
vän, pysyi uskollisena Korean työväenpuolueelle
ja pysyi johtajana Korean sodassa elämänsä vii-
meiseen hetkeen asti.

Kim Il Sung loi 1930-luvulla oopperan Kukkais-
tyttö (The Flower Girl), joka valmistui 1972. Siinä
heroiinin kurjistama perhe huomaa Japanin impe-
rialistisen hallinnon alaisuudessa, että taistelu on
ainoa tie selviytyä.

Ooppera Kumgang-vuoren laulu (Song of Mt.
Kumgang) (ensi-ilta 1973) kertoo tarinan perhees-
tä, jonka jäsenet pakotetaan erilleen japanilaisten
imperialistien Korean sotilaallisen miehityksen ai-
kana. Perhe yhdistetään 20 vuoden kuluttua hei-
dän sosialistisessa isänmaassaan.

Ooppera Kirkkaan Auringon alla (Under the
Bright Sun) (1976) esittää 1960-luvun vauhd-
kasta sosialistista rakennustyötä muun muassa
voimalaitoksen rakentamista sekä optimistista
työväenluokkaa, joka on uskollinen Korean Työ-
väenpuolueelle.

Kansallinen ooppera Chun Hyang'in tarina (The
Tale of Chun Hyang) (1988) on muokattu vanhas-
ta korealaisesta kansantarina. Ooppera arvos-
telee jyrkästi feodaalijärjestelmää, joka erottelee
ihmisiä heidän varakkuutensa mukaan ja kieltää
eri sosiaalisen taustan ihmisiä rakastamasta toi-
siaan.

Unelma punaisista asuintaloista (A Dream of
Red Mansion) perustuu kiinalaiseen vanhaan ro-
maaniin ja tuotettiin KDKT:n ja Kiinan ystävyys-
vuonna 2009. Oopperaa esitettiin molempien
maiden monissa kaupungeissa.

Perhosrakastavaiset (The Butterfly Lovers)
(2010) perustuu kiinalaiseen kansan legendaan
ja arvostele myös kansanvastaista feodaalista
järjestelmää. Ooppera kertoo kuvauksen eri so-
siaalisen taustan omaavan kahden rakastavaisen
traagisesta kohtalosta.

Aleksandr Pushkinin runoromaani Jevgeni One-
gin (Yevgeny Onegin) on sovitettu 1900-luvulla
venäläiseksi oopperaksi, jonka mukaan sen tuotti
uudestaan Pyongyangin Kim Won Gyun konser-
vatorio 2010.

Lähteet

<http://www.korfilm.com.kp/index.php?language=eng>
http://en.wikipedia.org/wiki/Cinema_of_Korea
Operatic Art of Korea, Korea Pictorial, Pyongyang
2011

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Juha Kieksi

Elokuussa järjestetyssä Espoon Cine elokuva-festivaalilla nähtiin tänä vuonna myös pohjoiskorealista elokuvaa. Comrade Kim goes flying esitettiin kolmena peräkkäisenä päivänä ja ainakin perjantain 23.8 näytös oli ääriään myöten täynnä. Elokuva on belgialais-korealaisista yhteistuotantoa, sillä elokuvan toinen ohjaaja oli belgialainen Anja Daelemans samoin kuin elokuvamusiikin toinen säveltäjä Nicholas Bonner. Näyttelijät olivat pohjoiskorealaisia ja elokuva oli kuvattu kokonaan Pohjois-Koreassa.

Elokuva kertoo nuoresta työläisprikaatissa työskentelevästä naisesta Kimistä (Han Jong Sim), jonka työpaikka on hiilikaivos kaukana maaseudulla. Hänelle tarjoutuu mahdollisuus siirtyä rakennusprikaattiin Pjongjangiin. Samalla pääsee tutustumaan lähemmin haaveiden kohteeseensa sirkukseen ja erityisesti trapetsitaiteilijan ammattiin. Neiti Kim päättääkin osallistua sirkuksen kykyjen etsintätilaisuuteen, mutta epäonnistuu.

Rakennusprikaatissa Kimin kiinnostus sirkukseen käy ilmi ja prikaati päättää osallistua työläisten festivaalille akrobatiaesityksellä. Sitkeällä työllä ja toverillisella avulla ja kannustuksella prikaati saavuttaa menestystä festivaaleilla.

Menestyksen myötä sirkuksen johto kiinnostuu

neiti Kimin kyvyistä ja lopulta hän isänsä vastustuksesta huolimatta päätyy sirkuskouluun. Koulutus on kuitenkin fyysisesti ja henkisesti raskasta ja Kim on vähällä keskeyttää koulun. Toverillisen tuen ansiosta Kim kuitenkin voittaa omat epäonnistumisen pelkonsa ja saavuttaa trapetsitaiteilijan ammattitaidon.

Elokuva kertoo mainiolla tavalla pohjoiskorealaisesta yhteiskunnasta, siitä miten yksilö toimii aina lähiyhteisönsä hyväksi ja kuinka

yhteisö tukee yksilöä kaikissa tilanteissa: ketään ei jätetä eikä kukaan syrjäänny.

Näytöksen jälkeen oli mahdollisuus esittää kysymyksiä ohjaaja Anja Daelemansille ja säveltäjä Nicholas Bonnerille. Yleisön kysymykset kertoivat osin ennakkoluuloista Pohjois-Koreaa kohtaan. Ohjaajalla ei ollut kuitenkaan mitään negatiivista sanottavaa. Hän kertoi, että pohjoiskorealaiset viranomaiset eivät asettaneet hänen työnsä minäkäänlaisia ehtoja vaan hän sai toteuttaa työtään täysin vapaasti. Kulttuurieroista johtuen oli kuitenkin selvää, että esimerkiksi seksiä, väkivaltaa ja huumeita elokuvissa ei voi esittää. Sama pätee luonnollisesti muissakin Aasian maissa.

Han Jong Sim samoin kuin miespääosan näyttelijä kuuluvat Pjongjangin sirkuksen esiintyjiin. He opettelivat parin kuukauden ajan näyttelemistä ennen kuvausten alkua. Ohjaaja kertoi, että ennen filmausta he miettivät, opettaako näyttelijät trapetsitaiteilijoiksi vai ko trapetsitaiteilijat näyttelijöiksi. Jostain syystä he päätyivät jälkimmäiseen vaihtoehtoon.

Elokuva oli raikas poikkeus muuten kovin anglo-amerikkalaiseen elokuvatarjontaan. Pohjoiskorealaisia elokuvia soisi esitettävän useamminkin meillä Suomessa.

Korealaisten esitykset huippuluokkaa

Tommi Lievemaa

Vierailin Korean DKT:ssa heinä-elokuun vaihteessa 2013, jolloin maassa vietettiin isänmaan vapauttamissodassa eli länsimaisittain Korean sodassa saavutetun voiton 60-vuotisjuhlia. Pääsin seuraamaan monia erilaisia, upeita juhlaesityksiä ja -näytöksiä Pjongjangissa.

Juhlaesitysten korkea taso kautta linjan ylitti ennako-odotukseni moninkertaisesti. Erityismaininnan ansaitsee aivan huikea taidonnäyte, Arirang-esitys, joka pidettiin jättimäisellä Toukokuun 1.päivän stadionilla. Aiheena olivat Korean sotaan liittyvät teemat.

Arirang

Arirang-esitys on poikkitaiteellinen kokonaisuus, johon kuuluu mm. massiivisia tanssiryhmiä, teatterimaisia elementtejä, pyrotekniikkaa, ilotulitus sekä valtavia videoscreenejä, joissa pyöri vaihtuvaa, aiheeseen liittyvää kuvamateriaalia. Kaiken kruununa on stadionin katsomon vastakkaiselle puolelle sijoittunut, kymmenistä tuhansista ihmisistä ja heidän kuvatauluistaan koostuva kuvalevy-mosaikki.

Ideana on, että jokaisella on kädessään oma ”kuvakirja”, joista käännetään esiin aina oikea sivu, joka kuuluu osana jättimäiseen kuvamosaiikkiin – johon jokaiseen siis kuuluu kymmeniä tuhansia pieniä kuvia. Ulkopuolisen silmin tehtävä näyttää liki mahdottomalta. Kuitenkin kuvat vaihtuivat hyvin tiuhaan tahtiin, ja aina täsmällisen tarkasti, yleensä musiikin tahtiin. Eivätkä kuvat olleet mitään yksinkertaisia tekeleitä, vaan jokainen niistä oli oma taideteoksensa monine värivivahteineen.

Mielestäni Arirang-esitys kaikkine hienouksiineen pitäisi valita esimerkiksi YK:n maailmanperintölistalle. Harmi vain, että Pohjois-Koreaa eristetään ja saarretaan ulkopuolelta käsin – niinpä Arirang kuten monet muutkin hienot asiat jäävät maailman ihmisten enemmistölle tuntemattomiksi. Tapaamani yhdysvaltalaisloverit hämmästelivät niin ikään korealaisten taidonnäytteitä. Totesimme, että Arirang-näytös sai Pekingin olympialaisten avajaiset näyttämään hieman vaatimattomilta. Yhdysvaltalaisloverit valittelivat, että sikäläinen media käsittelee Korean DKT:ta hyvin vihamieli-

sesti. Eräs vieraista tokaisi, että luultavasti amerikkalaismediassa väitettäisiin Arirang-esityksessä esiintyneitä lapsia roboteiksi – eiväthän he oikeasti voi olla noin taitavia!

Akrobatiaa, musiikkia ja ilotulitusta

Akrobatia on tunnetusti korkeatasoista Korean DKT:ssa. Pääsimme seuraamaan akrobaattisirkuksen juhlaesitystä yhdessä paikallisen, lähinnä koululaisista koostuvan lapsiyleisön kanssa. En muista nähneeni yhtä korkeatasoista sirkusesitystä aiemmin. Oppaani kehotti minua ottamaan valokuvia, mutta en pystynyt kuvaamaan kuin näytöksen alun ja lopun. Akrobaattien, trapetsitaiteilijoiden ja nuorallakävelijöiden esitykset olivat näet sen verran ”pelottavia”, etten halunnut häiritä esiintyjä valokuvauksellani. Sali oli pimeä, ja ajattelin kamerani salaman välähdyksen aiheuttaman keskittymisen herpaantumisen vielä pudottavan esiintyjän nuoralta tai muualta korkeuksista – semminkin kun turvaverkkoa käytettiin vain osassa esityksistä.

Ohjelmaamme kuului myös käynti paikallisen sinfoniaorkesterin juhlaconsertissa. Korealaiset ovat myös tällä alalla maailman kärkikastia. Vierailimme niin ikään uutukaisessa musiikkiteknologian keskuksessa, joka toimii samalla eräänlaisena musiikkiarkistona ja -kirjastona. Korean DKT:ssa tuotetaan monipuolista musiikkia aina klassisesta kevyempään musiikkiin. Musiikkiteknologiakeskuksessa klikkailin tietokoneelta erilaisia musiikkiesityksiä, joista huomionarvoisia olivat nuorten naisten muodostamat yhtyeet. Niissä on yleensä muutama viulisti-laulaja, sekä normaali bändikokoonpano rumpuineen, bassoineen ja kosketinsoittimineen. Musiikkityyliltään ne edustivat popmusiikkia hieman brittiviulisti Vanessa Maen hengessä.

Korean sota-aiheisen museon avajaisjuhlallisuuksiin kuului suuri ilotulitus, joka kesti lähemmäs tunnin. Suomessa on tottunut yleensä siihen, että ilotulitukset, hienoimmatkin, kestävät korkeintaan kymmenen minuuttia. Korealaiset haluavat selkeästi satsata näyttävyyteen. Oma lukunsa oli länsimediastakin tuttu sotilasparaati, joka oli mittasuhteiltaan ja näyttävyydeltään huikeata luokkaa.

Kirjoittaja vieraili Korean DKT:ssa 25.7.-1.8.2013.

KDKTn tytöt hopealle U16 kisoissa Kiinassa

Antti W. Kyro

Alle16-vuotiaiden tyttöjen Aasian mestaruuskilpailut pidettiin Kiinassa 26.9.-6.10.2013.

KDKT sijoittui hienosti hopealle. KDKT hävisi finaalin Japanille rangaistuspotkukilpailun jälkeen.

Kiina otti pronssia. Kolme parasta joukkuetta saavuttivat paikan Costa Ricassa 15.3.2014 alkaen alle 17-vuotiaiden tyttöjen MM-kisoihin.

Tulokset:

Jordania - KDKT 0 - 6

KDKT - Taiwan 10 - 0

Kiina - KDKT 1 - 3

KDKT - Japani 1-1 a.e.t. 5 - 6 on pen

KDKT:lle menestystä painin MM-kisoissa

Antti W. Kyro

KDKT menestyi hyvin Budapestissä pidetyissä painin maailmanmestaruuskisoissa. Yun Won Chol (kuvassa) voitti maailmanmestaruuden miesten kreikkalais-roomalaisen painin 55 kg sarjassa ja So Sim Hyang sijoittui kolmanneksi naisten 51 kg sarjassa.

AFC U19 naisten mestaruuskisat 11.- 20.2013 Kiinassa

Antti W. Kyro

Tyttöjen U19 Aasian mestaruuslopputurnaus pelattiin lokakuussa Kiinassa kuuden joukkueen yksinkertaisena loppusarjana. Etelä-Korea otti maanosan mestaruuden ja KDKT oli toinen. Kiina otti 3. sijan maalierolla ennen Japania.

Neljän kovimman joukkueen erot olivat kokonaisuudessaan pienet, minkä osoittaa se, että niiden 6 keskinäisestä ottelusta 3 päättyi tasapeliin. Kolme parasta joukkuetta, kaksi Koreaa ja Kiina saavuttivat paikan elokuussa Canadassa pelattaviin

nuorten naisten U20 MM-kisoihin (Coupe du Monde Féminine U20 de la FIFA). Euroopasta sinne pääsee 4 joukkuetta, joista yksi on Suomi.

Tulokset

KDKT - Australia 6 - 2

Kiina - KDKT 0 - 1

Myanmar - KDKT 0 - 2

Etelä-Korea - KDKT 2 - 1

Japan - KDKT 0 - 0

Venäjän ja Pohjois-Korean välinen rautatie avattiin liikenteelle

Peking, People's Daily / KOMINFORM

Venäjä ja Korean demokraattinen kansantasavalta ovat avanneet uudelleen rautatieyhteyden, jonka Pjongjang toivoo lisäävän alueen liikennettä ja kauppaa.

54 kilometrin pituinen rata venäläisestä Khasanin rajakaupungista korealaiseen Rajanin satamaan avattiin erityisessä juhlatilaisuudessa, kertoi pohjoiskorealainen uutistoimisto KCNA.

Rajinilla on keskeinen asema Rasonin erityistalousalueella, joka perustettiin Pohjois-Korean vuonna 1991.

Rajanin sijainti Korean, Kiinan ja Venäjän yhteisillä rajoilla on erityisen tärkeä siksi, että se ky-

kenee palvelemaan kahta jättinaapuriaan ympäri vuoden sulan veden satamana.

Vuonna 2001 pidetyssä huippukokouksessa Pjongjangin silloinen johtaja Kim Jong il ja Venäjän presidentti Vladimir Putin sopivat rautatieyhteyden palauttamisesta osana yhteishanketta, johon sisältyy Rajinin konttiterminaali.

Radan rakennustyöt alkoivat vuonna 2008. Yli kaksi vuosikymmentä kestäneen erityistalousvyöhykkeen asemansa osalta Rason on pitkälti vastannut odotuksia, mutta alueen edelleen kehittäminen on nopeutunut viime vuosina.

Rajinista on tullut potentiaalinen, tuottoisa ja yhä houkuttelevampi kaupan keskus Pohjois-Korealle, jota rasittaa suuri määrä kansainvälisiä sanktioita maan ydinohjelman vuoksi. Aluksi rautatieyhteyden kautta kuljetetaan venäläistä kivihiiltä Aasian ja Tyynenmeren markkinoille.

Khasanin ja Rajinin välistä yhteyttä pidetään osana niin sanottua "rautasilkkitietä" - rautatieverkkoa, joka ulottuu Aasiasta Eurooppaan.

Kuitenkin ajatus koko Korean niemimaan yhdistävästä junayhteydestä näyttää olevan ikuisuusprojekti, joka on Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan epävarmojen ja jatkuvasti muuttuvien suhteiden panttivanki.

Kiinnostaako Pohjois-Korean kauppa?

Syksylle 2014 on suunnitteilla kansainvälisen kaupan messumatka Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Matka ajoittuisi Pjongjangin teollisuusmessujen aikaan, jolloin yhteyksien luominen sikäläisiin yrityksiin onnistuu parhaiten.

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä Suomi-Korea-seuran varapuheenjohtaja, yrittäjä Pekka Kotkasaareen, puh 0400 305 997, sähköposti pekka.kotkasaari@netti.fi

Pohjois-Korean maatalouden näkymiä

Juha Kieksi

Vierailin lokakuussa, juuri riisinkorjuun päätyttyä pohjoiskorealaisella Taekamin osuustoimintatilalla Pjongjangin lähistöllä. Tilalla tuotettiin monipuolisesti elintarvikkeita omavaraisista lähtökohdista. KDKT:n maatalous on työvoimavaltaista, vaikkakin maaseudun koneistus on silmin nähden parantunut kuluneen 10 vuoden aikana johtuen talouden elpymisestä.

KDKT:n maatalous on kokonaan kollektivisoitu. Pääosa tiloista on osuustoimintatiloja. Lisäksi on muutamia valtiontiloja, joiden tehtävänä on toimia lähinnä mallitiloina osuustoimintatiloille.

Taekamin osuustoimintatila on perustettu Korean sodan päättymisen jälkeen vuonna 1953. Tuolloin 12 pientilaa yhdistyi osuustoimintatilaksi. Pinta-ala oli 24 hehtaaria ja viljelijöitä oli yhteensä 35. Sitten tilaan on liittynyt lisää viljelijöitä ja tällä hetkellä pinta-ala on 600 hehtaaria. Päätuotantosuunta on riisin viljely. Lisäksi viljellään vihanneksia, perunaa, hedelmiä ja kasvatetaan eläimiä, kuten sikoja, kaneja, vuohia ja kanoja.

Vuohia kasvatetaan maidon vuoksi. Maito käytetään omalla tilalla lapsien ravinnoksi.

Maatilat ovat paljolti omavaraisia

Tilalla on yhteensä 1250 viljelijää ja perheenjäsenet huomioiden tilalla asuu 2800 henkilöä. Suuri henkilömäärä suhteessa peltoalaan selittyy riisinviljelyllä, joka on työvoimavaltaista. Lohkot ovat pieniä ja koneellistaminen on maan kosteuden vuoksi vaikeaa. Toisaalta tuo osoittaa, millaiselle määrälle ihmisiä tila pystyy antamaan toimeentulon.

Tilan hallinnosta vastaa hallintokomitea. Tuotanto jakaantuu 18 työyksikköön ja jokainen työyksikkö työtiimeihin. Työyksiköt ja työtiimit kilpailevat keskenään ja parhaat yksiköt sekä tiimit palkitaan. Tällä tavalla kannustetaan työskentelemään ahkerasti ja tuottamaan enemmän.

Osuustoimintatilat luovuttavat ennalta määrätyn tuotantomäärän valtiolle vastineeksi valtiolta saamastaan lannoitteista, traktoreista, riisinistu-

Osuustoimintatilan asuntoja. Asuntojen välissä hyvin hoidettuja kotipuutarhoja.

tuskoneista ja polttoaineesta. Valtio järjestää tarvittaessa korjuu aikaan apuvoimaa sotilaista tai kaupunkien virkamiehistä. Tänä vuonna korjuu on kuitenkin saatu tehdyksi omin voimin eikä apuvoimaa ole tarvittu. Vaikka valtio vastaa lannoitteiden toimittamisesta, keskeinen lannoite on lannasta ja kasvijätteistä tehtävä komposti.

Tilalla on oma konepaja, jossa on valmistettu mm. kaikki traktorivetoiset maatalouskoneet kuten aurat ja äkeet. Konepajan lisäksi tilalla on kaksi koulua, sairaala, kaksi lastentarhaa eri-ikäisille lapsille sekä maataloustekninen koulu. Usein tilan lapsista tulee viljelijöitä, mutta he voivat halutessaan valita myös muun ammatin, opiskella yliopistossa tai mennä armeijan palvelukseen.

Osuustoimintatila saa pitää luovutusosuuden ylitse menevän tuotannon. Tämä ylijäämä voidaan joko myydä keskitetysti tai se voidaan jakaa tasan tilalla työskentelevien viljelijöiden kesken. He voivat käyttää tuotteet omaan kulutukseen tai myydä ylijäämän eteenpäin. Viljelijöillä on myös mahdollisuus tuottaa itse muutaman aarin kokoisilla palstoilla vihanneksia tai viljaa joko omaan käyttöön tai maatalousmarkkinoilla myytäväksi. Viljelijät voivat pitää myös yksittäisiä eläimiä omaan lukuunsa kotitalouksissaan.

Vuoden 2013 satonäkymät suotuisat

Yleisesti ottaen suotuisien säiden ja KDKT:n tehostuneen teollisuustuotannon myötä maan viljasadon odotetaan olevan paras vuosikausiin. Tämänhetkisten arvioiden mukaan kokonaissato

tulee olemaan noin 5,3 miljoonaa tonnia. Viime vuonna kokonaissato oli hieman yli 4,9 miljoonaa tonnia, joten kasvua oli lähes 8 prosenttia.

KDKT:n 24 miljoonaan asukaaseen keskimääräinen viljantarve on noin 5,4 miljoonaa tonnia vuodessa. Vajetta on viime vuosien aikana korjattu tuomalla viljaa muun muassa Kiinasta.

Ilmastomuutos aiheuttaa haasteita maanviljelylle

Satonäkymät ovat olleet myös tällä osuustoimintatilalla kohtuulliset. Riisistä on saatu hyvä sato, noin 7000 kg/ha, mutta muiden viljojen ja vihannesten

satonäkymät eivät ole yhtä suotuisat. Tämä johtuu kevään pitkästä sadekaudesta. Tuolla alueella satoi yhteen mittaan 50 vuorokautta. Sateiden ja niiden aiheuttamien tulvien jälkiä oli nähtävissä kaikkialla ainakin pienessä mittakaavassa. Myös jonkin verran siltoja ja teitä oli menetetty tulvien seurauksena. Tälläkin tilalla panostetaan runsaasti pengerryksien parantamiseen ja puiden istutukseen torjumaan eroosiota ja tulvien aiheuttamia ongelmia.

Kysyimme osuustoimintatilan johtajalta, näkyykö ilmastomuutos jollain tavalla maatilan arjessa. Johtaja kertoi, että perinteisesti Koreassa on ollut talvella kolme kylmää päivää ja neljä lauhkeampaa päivää viikossa. Nyt tämä perinteinen sääntö ei enää pidä, vaan talvet ovat paljon aikaisempaa kylmempiä ja runsaslumisempia. Kesällä myös sataa aikaisempaa enemmän, mikä aiheuttaa haasteita maanviljelykselle.

Ilmastomuutos on muuttanut olosuhteita Korean niemimaalla. Tosin on muistettava, että tulvat ja kuivuudet eivät ole yksinomaan tämän päivän ongelma, vaan niitä on ollut aina Korean niemimaalla. Esimerkiksi vuonna 1812 - 1813 maa kärsi kuivuudesta ja suuria tulvia oli vuosina 1810 ja 1832. Nälänhädän seurauksena Korean väkiluku laski vuosina 1807 - 1837 800 000 hengellä. Nykypäivän korealaisia ei voikaan täysin syyttää metsien hävittämisestä, joka lisää eroosiota ja tulvaherkkyyttä, vaan ongelma juontaa jo vuosisatojen taakse. Se, että KDKT:n valtio on viimeiset 15 vuotta pannut erittäin suuren painon ylänköalueiden uudelleen metsitykselle on tärkeä avain tulva-ongelmien ratkaisemiseksi jatkossa.

Pohjois-Koreaa käsittelevä uutinen on usein ankka

Juha Kieksi

Mitä yhteistä on seuraavilla uutisilla: Pohjoiskorealainen torpedo upotti eteläkorealaisen Cheonan sotalaivan. Kim Jong Un teloitutti entisen tyttöystävänsä. Pohjoiskorealainen ministeri teloitettiin kranaattitulella hänen juopoteltuaan Kim Jong Ilin kuoleman suruaikana? Mitkään näistä uutisista eivät pidä paikkaansa.

Lokakuussa 2013 uutisoitiin, että KDKT:n johtaja Kim Jong Un olisi teloituttanut entisen tyttöystävänsä, suosittu laulajan Hyon Song Wolin pornografisen materiaalin valmistamisesta. Uutinen levisi heti kaikkialle maailmaan. Suomessakin se uutisoitiin melkein kaikissa lehdissä. Uutinen perustui eteläkorealaisen Chosun Ilbo -lehden artikkeliin, jonka tiedot olivat peräisin ”kiinalaisista lähteistä”. Uutista ei koskaan vahvistettu mistään muista ”lähteistä”. Uutinen osoittautui myöhemmin vääräksi.

Tällaiset huhuihin perustuvat uutiset ovat usein peräisin Etelä-Korean mediasta ja ne perustuvat nimeämättömiin lähteisiin ja niitä yhdistää se, että ne eivät pidä paikkaansa. NK Newsin toimittaja Chad O’Carrollin mukaan nämä uutiset korjataan yleensä muutaman kuukauden jälkeen, mutta silloin asia on jo unohtunut. Korjaukset eivät ylitä uutiskynnystä, mutta virheellinen uutinen on edistänyt negatiivista käsitystä Pohjois-Koreasta.

”En luota näihin lähteisiin” toteaa puolestaan entinen Voice of American kirjeenvaihtaja Steven Herman. ”Etelä-Korean valtamedia on toistuvasti ollut väärässä näissä sensaatiohakuisissa tarinoissa pohjoista koskien” hän toteaa.

Los Angeles Times lehden kirjeenvaihtaja Barbara Denmick puolestaan toteaa ”Chosun Ilbo ei ole huono lehti, mutta en pysty luottamaan sen Pohjois-Koreaa koskevaan materiaaliin. Siihen liittyy niin paljon harhaanjohtavaa tietoa”.

Tämä artikkeli väitetystä teloituksesta ei ollut ensimmäinen, jossa ”uutisoitiin” Kim Jong Unin väitetyistä kovista otteista ja eikä myöskään ensimmäinen, joka kohosi heti otsikoihin kaikkialla maailmassa. Viime vuonna raportoitiin, että Kim Jong Un olisi teloituttanut kranaattitulella varapuolustusministerin tämän juopoteltua Kim Jong Ilin suruaikana. Myös tämän artikkelin takana oli Chosun Ilbo -lehti. Tuolloin uutisen kerrottiin perustuvan Etelä-Korean hallituslähteisiin.

”On muistettava, että lähde on usein eteläkorealainen ja että heidän intressissään on vääristellä Pohjois-Koreaa koskevia uutisia” O’Carroll sanoo.

Osa tätä kokonaisuutta on yksikertaisesti Pohjois-Koreaa käsittelevän tiedon puute. Ihmiset ovat kiinnostuneita Korean tapahtumista, mutta vain harvat länsimaiset journalistit työskentelevät siellä. Associated Press on ainoa länsimainen tietotoimisto, jolla on toimisto Pohjois-Koreassa Kiinan ja Venäjän uutistoimistojen lisäksi.

Pohjois-Koreaa koskevat uutiset tehdään yleensä Etelä-Koreassa

Yksi harvoista paikoista, joka voi paikata Pohjois-Koreaa koskevaa uutisnälkää, on Etelä-Korea. Maa on ollut teknisesti sotatilassa pohjoisen kanssa 1950-luvulta lähtien, eivätkä eteläkorealaiset lehtimiehet ole kovin tervetulleita Pohjois-Koreaan. Näin ollen Pohjois-Koreaa koskevat jutut ovat peräisin yleensä Etelä-Korean hallituslähteistä, kiinalaisista lähteistä tai pohjoiskorealaisilta loikkareilta.

Andrey Abrahamian, joka toimii singaporelaisen Choson Exchange järjestön pääjohtajana, muistuttaa, että Chosun Ilbo on konservatiivinen lehti, jolla on läheiset suhteet Etelä-Korean hallitukseen. Hallitukseen, joka pitää itseään legitiiminä koko Korean niemimaan kontrollonnissa.

NK Newsin O’Carrell kertoo kahdesta muusta tärkeästä ”uutisesta”, jotka ovat myös peräisin Etelä-Korean hallitukselta. Muutamia kuukausia sitten eteläkorealainen Chosun Ilbo uutisoi nimettömiin lähteisiin vedoten, että Pohjois-Korean pääkaupungin Pjongjangin keskustassa olisi ollut tulitaistelu. Kukaan Pjongjangissa tuohon aikaan työskennelleistä ei ollut havainnut mitään, eikä Pjongjangin keskusta ole kovin suuri paikka. Samoin on uutisoitu ohjauskokeiden valmistelusta Musudanissa - kokeista, jotka piti toteuttaa vuoden 2013 aikana. Molemmat uutiset ovat peräisin Etelä-Korean puolustusministeriöstä. Etelä-Korean valtiollinen uutistoimisto välittää ne ja heti sen perään ne leviävät kaikkialle ulkomaisen median kautta.

Samoin uutisoidaan jatkuvasti nimettömiin lähteisiin vedoten korkea-arvoisten pohjoiskorealaisten johtajien teloituksista ja katoamisista. Kunnes heidät taas tavataan jossain julkisessa juhlapahtumassa ilmielävänä.

Pohjoiskorealainen torpedo ei upottanut Cheonan sota-alusta

Merkittävä mediatapahtuma oli myös eteläkoorealaisen sota-aluksen, Cheonanin uppoaminen sotaharjoituksissa Baengnyeong saaren edustalla 26.3.2010. Alus vei syvyyksiin 46 merisotilasta. Etelä-Korea väitti pohjoiskorealaisen torpedon upottaneen aluksen ja niin todisti puolta vuotta myöhemmin myös Etelä-Korean tutkimusraportti. Kiinalaisten ja venäläisten tekemissä selvityksissä kävi ilmi, että Pohjois-Koreaa ei voida pitää syyllisenä tapahtumiin teknisten yksityiskohtien valossa. Samaa todisti amerikkalaisten fyysikoiden arvostetussa Nature-tiedelehdessä julkaistu artikkeli. Fysikaaliset ja kemialliset havainnot eivät todista Pohjois-Korean syyllisyyttä, vaan alus upposi todennäköisesti törmättyään amerikkalaiseen merimiinaan tai toiseen alukseen.

Tapauksen vuoksi Pohjois-Korean vastaisia pakotteita lisättiin ja Pohjois-Korean taloudelliset menetykset on arvioitu 200 miljoonaksi dollariksi vuodessa. Tälläkin summalla olisi ruokittu aika monta kansalaista.

Pohjois-Koreaa vastaan käydään informaatio sotaa

Pohjois-Koreaa koskevan väärän tiedon luetteloa voisi jatkaa loputtomasti. Oma lukunsa ovat asiaa tuntemattomien toimittajien omiin harhakäsityksiin perustuvat heitot, jotka myös vahvistavat käsitystä Pohjois-Koreasta omituisena hylkiömaana. Hiljattain esimerkiksi Turun sanomissa oli Pohjois-Koreaa käsittelevä artikkeli, jossa todettiin pohjoiskorealaisen eliitin elävän yltäkylläisyydessä ja kansan näkevän nälkää. Keskustelussa erään Pohjois-Koreassa toimivan avustustyönte-

kijän kanssa hän muistutti, että nälänhätää koskevia uutisia lukiessa, on hyvä muistaa, että 20 miljoonaa pohjoiskorealaista ei ole koskaan nähnyt nälkää.

Virheellistä tietoa, propagandaa on levitetty aina ja siihen on myös uskottu aina. Tänä päivänä suurvalloilla on omat virastonsa, jotka vastaavat heidän intressejään palvelevan tiedon levittämisestä. Länsimaiset uutistoimistot palvelevat luonnollisesti näitä samoja tarpeita. Sopiva yleinen mielipide saattaa mahdollistaa sodan aloittamisen. Tästä on esimerkkejä lähimenneisyydessäkin (esim. Libyan sota).

Etelä-Korean intresseissä on levittää yksinomaan negatiivista Pohjois-Koreaa koskevaa tietoa. Yleisen mielipiteen kääntyminen Pohjois-Koreaa vastaan vahvistaa Etelä-Korean maailmanpoliittista asemaa ja oikeuttaa Yhdysvaltojen vahvan sotilaallisen roolin Koillis-Aasiassa. Tätä roolia Yhdysvallat tarvitsee enemmän Kiinan kuin Pohjois-Korean takia. Pohjois-Korean kohdalla virheellisen tiedon levittäminen on vielä sikäli helppompaa, että tietojen oikeellisuutta ei yleensä voi tarkastaa toisesta lähteestä, sillä Pohjois-Koreassa toimii verrattain harvoja ulkomaisia toimittajia.

Kriittinen asenne uutisia lukiessa on aina hyväksi. Erityisen kriittinen kannattaa olla Pohjois-Koreaa koskevien uutisten kohdalla.

Kirjallisuutta

Cyranoski, D. 2010: Controversy over South Korea's sunken ship. Nature 8.7.2010.

Lee, S. and Suh, J.J 2010: Rush to Judgment: Inconsistencies in South Korea's Cheonan Report". Nautilus Institute for Security and Sustainability. Policy Forum 10-039.

Taylor A. 2013: Why You Shouldn't Necessarily Trust Those Reports Of Kim Jong Un Executing His Ex-Girlfriend. Business Insider

Onko Korean demokraattinen kansantasavalta maailman korruptoitunein maa?

Juha Kieksi

Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea) sijoittui jaetulle viimeiselle sijalle Transparency International -järjestön korruptiovertailussa. Vertailussa oli mukana 177 maata maailman kaikkiaan noin 240 maasta. Vertailu perustui pääsääntöisesti 7 – 13 kansainvälisen järjestön tai yrityksen antamiin pisteisiin, jotka on johdettu hyvinkin erilaisista arviointitavoista. Näiden pisteiden perusteella päädytään korruptioindeksiin. Vertailu koskee vain julkista sektoria, ts. yksityissektorin korruptio ei vertailussa ole mukana.

Pohjois-Korean osalta vertailu perustui vain kolmen tahon antamiin pisteisiin, Bertelsmannin säätiön SGI-indeksiin, Political Risk Service -yhtiön country risk guide -indeksiin sekä Global Insinght -yrityksen country risk rating -indeksiin.

Bertelsmannin säätiö / SGI indeksi

Saksalaisen lehtikustantajan miljardööri Reinhard Mohnin perustama Bertelsmannin säätiö toimii Saksassa ja sen toiminta tähtää kestäväen yhteiskunnan luomiseksi. Säätiön toimintaa on kritisoitu uusliberalistisen politiikan edistämisestä. Säätiön SGI-indeksi mittaa eri maiden joustavuutta ts. kuinka joustavia maat ovat ”kehittämään” toimintaansa talouselämän tarpeet huomioiden. Pohjois-Korea sai vuoden 2012 arvioinnissa 10/100 pistettä. Indeksikoostuu useista osa-alueista, kuten talouden vapaudesta, konsensus-hakuisesta politiikasta yms. Indeksikoostuu sen tyyppinen, että sosialistinen yhteiskunta ei missään olosuhteissa voi saada korkeita pisteitä. Lisäksi lomake, jonka perusteella indeksi muotoutuu, on sellainen, että se helposti ohjaa vastaajaa vastaamaan omien mieltymystensä mukaan.

Political Risk Services / country risk guide

Political Risk Service on yhdysvaltalainen yritys, joka on erikoistunut laatimaan arvioita eri maiden talouteen liittyvistä riskeistä ts. kuinka turvallisesta sijoituskohteesta on kyse. Tarkastelukulma on kolmiosainen: poliittinen, rahoituksellinen ja talou-

dellinen stabiilitteetti. Indeksien tarkka analysointi ei tässä ole mahdollista, sillä materiaali on maksullista. Pohjois-Korea sai Political Risk Services -yhtiön arvioinnissa 12/100 pistettä.

Global Insight / country risk rating

Global Insight on yhdysvaltalainen rahoitukseen ja kaupankäyntiin liittyvän tiedon tuottamiseen keskittynyt konsulttiyritys. Country Risk -indeksi mittaa kohteena olevan maan kanssa käytävään kauppaan liittyvää riskiä. Tarkka analyysi indeksin sisällöstä on hankalaa, koska kaikki keskeinen materiaali on maksullista. Pohjois-Korea sai yrityksen arvioinnissa 1/100 pistettä.

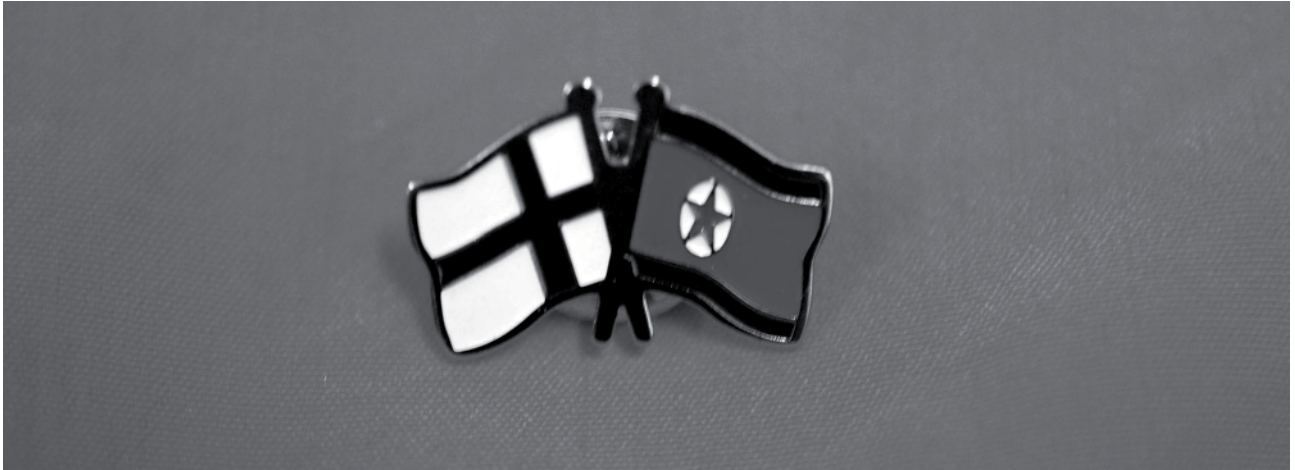
Johtopäätökset

Pohjois-Korean osalta vertailu perustuu vain kolmeen indikaattoriin jotka kaikki ovat talouden indikaattoreita. Bertelsmann-säätiön osalta indikaattori kuvaa, kuinka hyvin yhteiskunta sopeutuu talouden tarpeisiin, ts. tukee elinkeinoelämän kehitystä. Yhdysvaltalaisen yritysten ylläpitämät indikaattorit taas kuvaavat maan sijoitusilmastoa eli kuinka hyvin maan pankkisektori ja yritys-elämä tukevat yksityistä sijoittamista maahan.

Näin ollen Transparency International -järjestön indeksin antaman kuva Pohjois-Korean korruptio-tilanteesta on virheellinen. Se mittaa käytännössä vain yksityisen omistuksen mahdollisuuksia maassa eikä sen perusteella ei voida osoittaa että Pohjois-Korea olisi maailman korruptoitunein maa. Pohjoiskorealainen talouselämä on kehitetty suunnitelmataloudeksi, jossa valtiolla on keskeinen rooli kaikilla talouselämän osa-alueilla. Järjestelmää ei ole kehitetty turvaamaan yksittäisen sijoittajan etuja, sillä yksittäisiä sijoittajia ei perinteisesti ole ollut.

Korruptiota on kaikissa maissa, niin Suomessa kuin Pohjois-Koreassakin. Myös taistelu korruptiota vastaan on tärkeää kaikkialla. Eri maiden vertailutietoja julkaistaessa olisi kuitenkin syytä asettaa raja-arvot sille, kuinka puutteellisilla tiedoilla voidaan ylipäänsä väittää mitään maan korruptio-tilanteesta. Muussa tapauksessa koko selvityksen luotettavuus tulee kyseenalaiseksi.

Joko Sinulla on Suomi-Korea-seuran pinssi?

**Pinssejä voi tilata seuran sihteeriltä sähköpostitse
(juha.kieksi@saunalahti.fi) tai puhelimitse
tekstiviestillä (045 671 3408)**

**Pinssin hinta on 2,50 euroa + postimaksu. Pinssien
mukana seuraa lasku.**

Suomi-Korea-seuran vuosikokous

**pidetään 10.4.2014 alkaen klo 18:00
Kirjan talolla (Kirjatyöntekijäncatu 10 B, Helsinki)**

**Hallitus kokoontuu samassa paikassa klo 17:00
Tervetuloa!**

Tohtori hyvätahto on poissa

Suomalaisen humanitäärisen työn uranuurtaja, lääkintäneuvos Vilho Kivikangas nukkui pois kotonaan Helsingissä 27. marraskuuta 2013. Hän oli kuollessaan 77-vuotias.

Alun perin Pietarsaaresta kotoisin ollut Kivikangas tunnettiin hyvin suomalaisten Korean

ystävien keskuudessa. Hän oli käynnistämässä humanitääristä avustustoimintaa Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Kivikankaan kordinoimalla avulla oli tärkeä merkitys suoranaisen nälänhädän kourissa kamppailevassa maassa 1990-luvulla.

Kivikankaan työn seurauksena humanitääriseen työhön keskittyvä Fida International käynnistyi pitkäaikaisia ruokaturva- ja terveydenhuoltokampanjoita Korean dkt:ssa.

Fidan perunaprojektit ovat johtaneet perunastojen paranemiseen ja ruokaturvan vahvistumiseen useilla alueilla.

Kivikangas vieraili itsekin Koreassa, jossa häntä kohtaan tunnettiin arvostusta ja luottamusta.

Vilho Kivikankaalle Korea oli yksi monista humanitäärisen avustustoiminnan kohteista. Hän oli mukana muun muassa jo 1980-luvulla auttamassa nälänhädästä kärsivää Etiopiaa.

Time-lehti valitsi Vilho Kivikankaan 2004 yhdeksi eurooppalaisista sankareista ja kutsui häntä nimellä ”tohtori hyvätahto”.

Suomi-Korea-Seurassa lääkintäneuvos Vilho Kivikankaan poismenoa muistettiin jäsenkokouksen yhteydessä pidetyssä hiljaisessa hetkessä.

Suomi-Korea-seuran jäsen!

Etkö saa sähköistä jäsenkirjettä?

Jos jäsenkirje ei kolahda sähköpostiisi, ilmoita sähköpostiosoitteesi koreaseura@gmail.com

Masikin hiihtokeskus ja Mirimin laukkarata avattiin

Masikin hiihtokeskuksen jylhiä maisemia. Kuva KCNA.

Korean itärannikolla Wonsanissa avattiin vuodenvaihteessa paljon julkisuutta saanut Masikin hiihtokeskus. Kyseessä on ensimmäinen talviurheiluun ja lasketteluun keskittyvä keskus Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Jo aiemmin Pjongjangin lähellä avattiin Mirimin laukkarata.

Korean kansanarmeijan sotilaat rakensivat Masikin keskuksen vain alle kymmenessä kuukaudessa. Alueella on useita hiihtohisseillä varustettuja rinteitä sekä rinnehotelli. Kansanarmeijan sotilaat vastasivat niin ikään laukkaradan rakentamisesta.

Korean työväenpuolueen ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un vieraili rakenteilla olevissa keskuksissa useita kertoja viime syksyn aikana. Hän on useissa yhteyksissä korostanut, että kansalaisille on tarjottava maailmanluokan vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Tavoitteena on samalla lisätä matkailijoiden kiinnostusta maata kohtaan.

Masikin hiihtokeskuksesta nousi aikaisemmin kohu, kun sveitsiläiset viranomaiset kielsivät toi-

Mirimin maneesi. Kuva KCNA.

mittamasta hiihtohissejä Koreaan. Asiassa vedottiin YK:n asettamiin luksustavaroiden maahantuontia koskeviin rajoituksiin. Korean dkt:n viranomaiset totesivat kuitenkin, että laitteet ovat urheilutuotteita, jotka ovat tarkoitettu kaikille kansalaisille.

Korea-näyttely huipensi vuoden

Lenin-museon Korea-näyttelyä.

Tampereella Lenin-museossa joulukuussa 2013 järjestetty Suomi-Korea-seuran näyttely keräsi runsaasti yleisöä. "Juchen maa" -erikoisnäyttelyyn tutustui kuukauden aikana lähes 1000 ihmistä eri puolilta maailmaa.

Näyttelyssä oli esillä runsaasti maalauksia, julisteita, rintamerkkejä ja muuta materiaalia Korean demokraattisesta kansantasavallasta.

Lenin-perusnäyttelyn yhteyteen sijoitetut maalaukset ja muu materiaali oli kerätty seuran jäsenten ja muiden suomalaisten Korean ystävien kokoelmista.

Erikoisnäyttelyn kautta haluttiin juhlistaa Suomen ja Korean dkt:n välisten diplomaattisuhteiden 40-vuotista taivalta. Näyttelyn tavoitteena oli esitellä Korean kuriositeetteja yleisölle ilman julistamista tai agitoimista.

Seuran näyttely sai myös valtakunnallista huomiota, kun Nelosen uutiset ja Helsingin Sanomat tekivät siitä jutut televisioon ja nettiin. Vuodenvaihteessa eläkkeelle jääneen Lenin-museon johtajan Aimo Minkkisen mukaan mediajulkisuus vain lisäsi yleisön kiinnostusta, vaikka juttujen sävy olikin kielteinen.

Juchen maa-näyttely oli Lenin-museon viimeinen erikoisnäyttely ennen vuodenvaihdetta 2014 tapahtunutta omistajanvaihdosta. Suomi-Korea-seuran jäsenet järjestivät virkistysmatkan Tampereelle lauantaina 28.12.2013 ja kuulivat samalla museonjohtaja Minkkisen viimeisen virallisen museo-opastuksen V.I. Leninin elämästä.

Koreaseuralaisia kahvilla Lenin-museossa.